

[Kofod-Svendsen]

betragtning, at her er en udvikling, som virkelig er god socialpolitik? Det var dog urimeligt, at så mange kunne tjene på de statsobligationer.

Fru Elisabeth Bruun Olesen var inde på Madsen-Mygdal. Jeg må gøre opmærksom på, at der siden Madsen Mygdals tid er sket mange socialpolitiske landvindinger, som vi virkelig glæder os over.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er jo trygt og godt at vide, at der findes ting, som kristeligt folkeparti glæder sig over. Kunne kristeligt folkeparti så ikke være så venligt at gøre os andre den glæde at uddybe, om jeg virkelig har forstået det rigtigt, da hr. Kofod-Svendsen talte på kristeligt folkepartis vegne om reguleringer for arbejdsløse og for syge.

Det har hidtil været sådan, at reguleringer af satserne er sket på baggrund af, hvad der sker på arbejdsmarkedet. Derfor har f.eks. dyrtidsreguleringen af lønningerne tidligere haft meget stor værdi, når man skulle udregne, hvad reguleringssatserne så skulle være for arbejdsløse og syge. Vi ved, at disse satser er faldet med ca. 15 pct.; så meget har dyrtidsreguleringen altså spillet ind for disse grupper, at deres indtægter faktisk er faldet med 15 pct.

Nu fortæller så kristeligt folkepartis hr. Kofod-Svendsen os, at vi skal regulere på disse satser, for det har man besluttet på kristeligt folkepartis landsmøde, og det, der så kommer til udtryk her, er, at vi må afvente, hvad statsministerens parti finder ud af.

Er det virkelig rigtigt forstået? Har kristeligt folkeparti da ikke på baggrund af balladen på landsmødet, hvor det var helt tydeligt, at der var en social indignation, sat sig ned og prøvet at finde ud af, hvad det er for en regulering, man ønsker?

Spiser man råt det, som ligger her, er det ensbetydende med, at der ikke kommer noget, der blot ligner en dyrtidsregulering af satsen, sådan at vi kan få forbedringer for disse grupper. Det er ærlig talt ikke særlig venligt over for de mennesker, som det her handler om, hvis man ikke har gjort sig tanker i kristeligt folkeparti om, hvordan den sag skal klares.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det nytter åbenbart ikke noget at stille spørgsmål til kristeligt folkeparti her i salen, men jeg skal da så afslutte denne debat med at være præcis lige så saglig, som hr. Kofod-Svendsen var, da han talte om gældsætningen og om, hvem den var til gavn for.

Hr. Kofod-Svendsen skal være opmærksom på, at det, som det har taget Danmark tiden fra Erik af Pommern til hr. Anker Jørgensen at opnå, er lykkedes denne regering på tre år: at fordoble statsgælden.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg ved ikke, om hr. Kaj Poulsen har læst den sidste budgetredegørelse, for dér er vi jo faktisk i den glædelige situation, at nu er der ikke længere underskud. Da denne regering tiltrådte, tydede alt på, at der var et underskud på 80 mia kr. Jeg vil da også gerne citere, hvad den tidligere, socialdemokratiske finansminister, Knud Heinesen, udtalte den 29. februar i 1980:

»Bestræbelserne på at spare på de offentlige budgetter er i realiteten begyndelsen på en kamp for at bevare velfærdsstaten. Fortsætter udviklingen uantastet, er vort velfærdssamfund for alvor i fare.«

Det var kloge ord af Knud Heinesen, som var klar over, at hvis den gældsætningspolitik, som virkelig var til gavn for de rige, som skovlede ind på statsobligationer, var fortsat, så havde velfærdssamfundet været truet. Men det var netop det, firkloverregeringen satte ind på: at bevare velfærdssamfundet. Jeg synes, det er overordentlig glædeligt, at man påtog sig den opgave, og at vi i dag kan konstatere, at der for 1986 ikke er underskud på statens budgetter.

Jeg må gentage til fru Lilli Gyldenkilde, at der faktisk er tale om, at der er en række ydelser, der skal opreguleres, og det vil vi arbejde for. Man kan nævne arbejdsløshedsunderstøttelse, syge- og dagpenge, boligstøtte, og jeg nævnte også kontanthjælp. Fru Lilli Gyldenkilde kan være helt tryk; vi vil gøre noget ved det.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):